

2009. április 24., péntekig

2. tiszteletben tartva az ashrafi táborban élő személyek saját jövőjükkel kapcsolatos egyéni kívánságait, úgy ítéli meg, hogy e személyeket és a jelenleg Irakban tartózkodó más iráni állampolgárokat, akik politikai okokból hagyták el Iránt, súlyos emberi jogi jogsértések veszélye fenyegetné, ha – akaratuk ellenére – visszaküldenék őket Iránba, és kitart amellett, hogy senkit nem szabad – közvetlenül vagy harmadik országon keresztül – olyan helyzetbe visszaküldeni, ahol őt kínzás vagy más súlyos emberi jogi visszaélés veszélye fenyegetné;

3. felhívja az iraki kormányt, hogy vessen véget a tábor blokádjának, tartsa tiszteletben az ashrafi táborban tartózkodó személyeknek a genfi egyezmény szerinti „védett személyek” jogállását, és tartózkodjon minden olyan fellépéstől, amely veszélyeztetné az életüket vagy a biztonságukat, azaz biztosítsa számukra a teljes körű hozzáférést az élelemhez, vízhez, orvosi ellátáshoz, üzemanyaghoz, valamint a kapcsolattartást családtagjaikkal és nemzetközi humanitárius szervezetekkel;

4. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, valamint az iraki és az amerikai kormányt, az ENSZ menekültügyi főbiztosát és a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságát, hogy törekedjenek megfelelő, hosszú távú jogállás biztosítására az ashrafi táborban tartózkodó személyek számára;

5. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányának és parlamentjének, az ENSZ menekültügyi főbiztosának, a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságának, az Egyesült Államok kormányának, valamint Irak kormányának és parlamentjének.

A Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme - Csalás elleni küzdelem - 2007-es éves jelentés

P6_TA(2009)0315

Az Európai Parlament 2009. április 24-i állásfoglalása a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről és a csalás elleni küzdelemről – Éves jelentés, 2007 (2008/2242(INI))

(2010/C 184 E/14)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság és az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) korábbi éves jelentéseiről szóló állásfoglalásaira,
- tekintettel a Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló „A Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2007” című 2008. július 22-i jelentésére (COM(2008)0475), beleértve annak mellékleteit (SEC(2008)2300 és SEC(2008)2301),
- tekintettel az OLAF 2007. évi tevékenységi jelentésére ⁽¹⁾ és 2008. június 19-i második jelentésére az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról szóló 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendelet alkalmazásáról, akárcsak az OLAF Vademecum helyébe lépő iránymutatásra,
- tekintettel az OLAF felügyelőbizottságának a 2007. június és 2008. május közötti időszakra vonatkozó tevékenységi jelentésére ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Számvevőszéknek a 2007-es költségvetési évre vonatkozó költségvetés végrehajtásáról szóló éves jelentésére ⁽³⁾,
- tekintettel az EK-Szerződés 276. cikkének (3) bekezdésére és 280. cikkének (5) bekezdésére,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/atwork/synthesis/aar/doc/olaf_aar.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup-com_en.html.

⁽³⁾ HL C 286., 2008.11.10., 1. o.

2009. április 24., péntekig

- tekintettel az Európai Közösségek általános költségvetésére vonatkozó költségvetési rendeletről szóló 1605/2002/EK, Euratom rendeletet módosító 2006. december 13-i 1995/2006/EK, Euratom tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság véleményére (A6-0180/2009),

Az észlelt szabálytalanságok összege

1. üdvözli a közvetlen kiadásokról szóló új fejezet bevezetését, de hangsúlyozza, hogy a következő jelentésekben várja annak további javítását még átfogóbb adatokkal;

2. megismétli kérését, hogy a Tanács vegye fel napirendi pontjai közé a Közösségek pénzügyi érdekei védelméről szóló éves jelentéseket (PIF) és a Parlament ezekhez fűződő állásfoglalásait, illetve hogy a Tanács ezt követően továbbítsa megállapításait a Parlamenthez és a Bizottsághoz; mélyszégyen csalódásának ad hangot amiatt, hogy a Tanács ezt még nem tette meg, a Parlamenteől kapott felkérés és a Bizottságtól érkező nyomtatékos kérés ellenére;

3. megjegyzi, hogy a saját források, mezőgazdasági kiadások, strukturális intézkedések és közvetlen kiadások terén a 2007-ben jelzett szabálytalanságok összesen 1 425 millió EUR összegről szóltak (összevetve a 2006-os 1 143 millió eurós összeggel); a tagállamok által 2007-ban a Bizottságnak jelzett összegek megoszlása a következő:

- saját források: 377 millió EUR (2006-ban 353 millió EUR),
- mezőgazdasági kiadások: 155 millió EUR (2006-ban 87 millió EUR),
- strukturális intézkedések: 828 millió EUR (2006-ban 703 millió EUR),
- előcsatlakozási alapok: 32 millió EUR (2006-ban 14 millió EUR),
- közvetlen kiadások: 33 millió EUR;

4. örömmel fogadja, hogy a tavalyi parlamenti jelentés nyomán a Bizottság jelentésében meghatározta a szabálytalanság és a csalás közti különbséget; ugyanakkor a „gyanítható csalás” meghatározása még nehézségeket okoz a tagállamoknak;

Általános megfontolások

5. üdvözli a tagállamok eddigi erőfeszítéseit, de ismételten hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell pénzügyi ellenőrző mechanizmusaik megfelelőségét, és kiemeli annak fontosságát, hogy a tagállamok a szabálytalanságok feltárásának fokozása érdekében megelőző fellépést tegyenek, mielőtt a kedvezményezetteknek bármilyen tényleges kifizetést folyósítanának; kiemeli, hogy valamennyi tagállam folyamatos felelőssége a csalás és korrupció elleni küzdelem, és hogy a valódi eredményekhez összehangolt erőfeszítésekre van szükség;

6. hangsúlyozza az adatok összegyűjtésével és felhasználásával kapcsolatos módszerek jobb összehangolásának szükségességét egy olyan egységes keret kialakítása érdekében, amely a fokozott megelőzésre irányuló stratégián belül lehetővé tenné a csalás kockázatának hatékonyabb felmérését;

⁽¹⁾ HL L 390., 2006.12.30., 1. o.

2009. április 24., péntekig

7. üdvözlözi az egyes tagállamok által a nemzeti célokra fordított európai pénzeszközökről kiadott nemzeti irányítási nyilatkozatokat; kéri a többi tagállamot, hogy indítsanak hasonló kezdeményezéseket, és felhívja az Európai Bizottságot, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy az ilyen nemzeti irányítási nyilatkozatok létrehozása az egész Európai Unióban megvalósuljon;

Saját források

8. megjegyzi, hogy a szabálytalanságokban érintett becsült összeg 6 %-kal nőtt; akárcsak az előző évek során, a szabálytalanságok leginkább televíziókra és cigarettára vonatkoztak;

9. sajnálja, hogy a Közösség pénzügyi érdekeinek csalással és bármely más jogellenes tevékenységgel szembeni védelmére vonatkozó kölcsönös igazgatási segítségnyújtásról szóló rendeletre irányuló javaslat (COM(2006)0473) elfogadása késik, ezért kéri a Tanácsot, hogy sürgősen fogadja el a rendeletet;

10. örömmel fogadja a tényt, hogy az adócsalás elleni küzdelem fokozására irányuló koordinált stratégia kialakításának szükségességéről szóló közleménye (COM(2006)0254) nyomán a Bizottság közleményt fogadott el a HÉA-csalásról (COM(2007)0758), és külön figyelmet fordít a Bizottságnak mind a vámokból, adókból és egyéb intézkedésekből eredő követelések behajtására irányuló kölcsönös segítségnyújtásról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatára (COM(2009)0028), mind pedig az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatára (COM(2009)0029);

11. ismételten hangsúlyozza, hogy új politikai készletre van szükség ahhoz, hogy a HÉA-csalás elleni küzdelemben való együttműködésben lényeges javulást lehessen elérni;

12. sajnálja, hogy mivel az OLAF-nak nincs hozzáférése a tagállamok között a hozzáadottérték-adó területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 2003. október 7-i 1798/2003/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerint zajló adatcseréhez, nem javíthat a HÉA-csalás elleni hírszerzésen, sem a megelőzés és a tagállamok csalásellenes műveleteinek támogatása terén; ezzel kapcsolatban sajnálja, hogy az OLAF-nak 2007-ben nem volt HÉA-csaláshoz fűződő ügye;

13. emlékezteti a tagállamokat, hogy ne feledjék a transznacionális HÉA-csalások tekintélyes számát;

14. sajnálatát fejezi ki a termékek származási helyével kapcsolatos, nem csupán a kedvezményes tarifális intézkedéseket, hanem a GATT vámkontingenseit is érintő csalások súlyosbodása miatt;

15. felkéri a Bizottságot, hogy termékenként és országonként értékelje a csalás kockázatát, figyelembe véve mind a származási helyen, mind a rendeltetési helyen elvégzendő, rendszeres, célzott és – adott esetben – állandó ellenőrzések lehetőségét, különös figyelmet fordítva a „körhintacsalások” jelenségére;

Mezőgazdasági kiadások

16. emlékeztet arra, hogy 2007. január 1-jétől a tagállamok kötelesek tájékoztatni a Bizottságot minden olyan szabálytalanságról, amely 10 000 eurónál nagyobb összeget érint, ez lévén a közös agrárpolitika finanszírozása keretében történt szabálytalanságokról és tévesen kifizetett összegek behajtásáról, továbbá egy információs rendszer e téren történő létrehozásáról szóló 2006. december 14-i 1848/2006/EK bizottsági rendelettel ⁽²⁾ bevezetett küszöbérték; megjegyzi, hogy a bejelentett szabálytalanságok száma 53 %-ra csökkent (1 548 eset a 2006-ban tapasztalt 3 294 esettel szemben); rámutat arra, hogy a szabálytalanságok viszonylag alacsony száma a jelentési kötelezettséghez kapcsolódó magasabb küszöbértékkel magyarázható;

⁽¹⁾ HL L 264., 2003.10.15., 1. o.

⁽²⁾ HL L 355., 2006.12.15., 56. o.

2009. április 24., péntekig

17. megjegyzi, hogy a becslések szerint az érintett összegek 44 %-kal nőttek, ami részben a korábbi években felmerült, vagy felfedezett, de csak 2007-ben jelentett komoly pénzügyi következményekkel járó ügyeknek köszönhető; megjegyzi, hogy a leginkább érintett ágazatok a tej és a tejtermékek, a zöldség-gyümölcs, a cukor, a vidékfejlesztés, a marha- és borjúhús;

18. rámutat, hogy a tejtermelés, a zöldség-gyümölcs termesztés és a vidékfejlesztés ágazatai együttvéve teszik ki az összes szabálytalanság 77 %-át, és az összes jelentett szabálytalanság 38 %-át a vidékfejlesztés terén követték el; megjegyzi továbbá, hogy a vidékfejlesztésen belül észlelt szabálytalanságok legnagyobb összegét az erdészeti támogató intézkedések terén jelentették, míg a legtöbb szabálytalanságot a mezőgazdasági környezetet támogató intézkedések kapcsán jelezték; ezért kéri az OLAF-ot, hogy következő éves jelentésében szenteljen külön figyelmet a vidékfejlesztéssel kapcsolatos szabálytalanságoknak;

19. rámutat arra, hogy a jelentéskészítés szabályainak való megfelelés, különösen az időben történő bejelentés nagy mértékben eltér az egyes tagállamokban; sajnálja, hogy Ausztria és Svédország esetében a szabálytalanságok feltárása és jelentése között eltelt idő jóval meghaladja az átlagos időteltérést (1,2 év), mert ez náluk 3,4 illetve 2,3 év;

20. egyetért az Európai Számvevőszék (ECA) fent említett éves jelentésének 5. cikke (20) bekezdésében foglalt megállapítással, mely szerint az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer (IACS) továbbra is hatékony ellenőrző rendszer, amely csökkenti a szabálytalan kiadások kockázatát, amennyiben megfelelően végrehajtják, és megbízható adatokat visznek be; helyesli a rendszer kibővítését a jelenleg a rendszer által nem lefedett új területekre; ugyanakkor megjegyzi, hogy a csalástól való elrettentés erősítése érdekében továbbra is lehetővé kellene tenni az ellenőrzések mennyiségének növelését és minőségének javítását;

21. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon határozott politikai döntést, amennyiben a görög hatóságok nem tartják be az új, működőképes mezőgazdaságitárca-azonosító rendszer – földrajzi információs rendszer létrehozására vonatkozó cselekvési tervben kitűzött határidőket;

22. megismétli kérését a Bizottsághoz, hogy következő éves jelentésében ez utóbbi értékelje a termelők részére teljesített kifizetésekkel kapcsolatos monitoring rendszerek hatékonyságát és átláthatóságát;

Strukturális intézkedések

23. üdvözlöi az 1828/2006/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ és az azt végrehajtó 1083/2006/EK bizottsági rendelet⁽²⁾ egyszerűsített és érthetővé tett szabályait; ugyanakkor aggódik az Európai Számvevőszék fent említett éves jelentése 6. cikkének (31) bekezdésében foglalt megállapítás miatt, amely szerint a tagállamok irányító és felügyeleti rendszerei – akárcsak műveleteiknek a Bizottság általi ellenőrzése – csak részben hatékonyak;

24. elismeri, hogy nagyszámú tagállamban fordulnak elő az uniós pénzeszközök felhasználásában nem megfelelő kezeléshez, esetenként akár csaláshoz kapcsolódó szabálytalanságok; megállapítja, hogy a tagállamok 2007-ben 3 832 szabálytalanságot jelentettek (ami 2006-hoz képest 19,2 %-os növekedést jelent), a 2007-ben érintett teljes pénzügyi összeg körülbelül 828 millió EUR volt (ami a kötelezettségvállalási előirányzatok valamivel kevesebb mint 1,83 %-ának felel meg), 2007-ben a feltételezett csalások aránya az összes jelentett szabálytalansághoz képest 12–15 %-ot tett ki, és az Európai Regionális Fejlesztési Alap keretében a teljes szabálytalan összeg 2006-hoz képest 48 %-kal emelkedett;

25. hangsúlyozza a Bizottság által 2008. február 19-én a megosztott irányítással végrehajtott strukturális fellépések ellenőrzésének erősítésére elfogadott cselekvési terv fontosságát, aminek célja a tagállami kifizetési igényekben található hibák számának csökkentése; meggyőződése, hogy ez az új cselekvési terv jelentősen javítani fogja a helyzetet nem utolsósorban azért, mert támogatja a tagállamokat a projektkiadások támogathatóságának ellenőrzése terén fennálló képességeik fejlesztésében; megjegyzi, hogy a cselekvési tervre vonatkozó első időközi jelentés néhány kedvező kezdeti eredményről számol be;

⁽¹⁾ A Tanács 1083/2006/EK rendelete (2006. július 11.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (HL L 210., 2006.7.31., 25. o.).

⁽²⁾ HL L 371., 2006.12.27., 1. o.

2009. április 24., péntekig

26. támogatja a Bizottság azon álláspontját, hogy amennyiben szabálytalanságokra derül fény, helyesbítő intézkedéseket tesz, beleértve a kifizetések felfüggesztését és a jogtalan vagy téves kifizetések behajtását; emlékeztet arra, hogy a Bizottságnak évente négy alkalommal kell beszámolnia a cselekvési terve végrehajtásával kapcsolatban elért előrelépésekről; mindazonáltal felhívja a Bizottságot, hogy fokozza arra irányuló erőfeszítéseit, hogy támogassa a tagállamokat a szabálytalanságok megelőzésében, valamint biztosítsa a megfelelő szakértelem átadását a nemzeti és regionális hatóságok részére;

27. üdvözlö a – szinte valamennyi projekt területén elért – minőségi eredményeket, és hangsúlyozza, hogy a strukturális alapok nyomon követésének és megfelelő végrehajtásának biztosítása céljából nem szabad összekeverni egymással a következő két dolgot:

— adminisztratív szabálytalanságok, amelyek kiigazításra várnak,

— a csalások (vagyis a Bizottság által 2000 és 2007 között teljesített kifizetések 0,16 %-a), amelyeket büntetni kell;

28. elismeri, hogy a strukturális alapok hatékony felhasználása jelentős kihívásokat jelentett, különösen az új tagállamok számára, mivel ezeket a tagállamokat az alapok felhasználása tekintetében szigorú és gyakran összetett követelmények teljesítésére kérték; ezért üdvözlö a tagállamoknak a végrehajtási kapacitásaik fejlesztése terén tett erőfeszítéseit, és felkéri azokat a munka felgyorsítására, hogy elfogadható időn belül kézzelfogható eredményeket tudjanak felmutatni;

29. felhívja a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a tagállamok nemzeti, regionális és helyi közigazgatása által viselt, a társfinanszírozott projektek nyomon követésével és ellenőrzésével járó, a gyakorta összetett és költséges követelmények alkalmazása miatt jelentkező igazgatási költségeket;

30. Ebből a célból a Bizottságot és a tagállamokat is felhívja a módszeres munkavégzésre, hogy tanácsot adjanak a szabálytalanságok, valamint az igazgatási hibák és mulasztások megelőzése érdekében;

31. sürgeti a Bizottságot, hogy tovább egyszerűsítse a strukturális alapok által támogatott programok irányítási és ellenőrzési eljárásait, amelyek bizonyos mértékig felelősek a tagállamok részéről a program végrehajtásában jelentkező szabálytalanságokért;

32. megdöbbenésének ad hangot, amiért a tagállamok annyi év után még mindig nem fejelezték a jelentéskészítés terén; elfogadhatatlannak találja, hogy hat tagállam⁽¹⁾ még mindig nem elektronikus módon tesz jelentést, tizennégy tagállam⁽²⁾ nem tartotta tiszteletben a jelentéstételi határidőket és egyes tagállamok⁽³⁾ nem soroltak be egyetlen jelentett szabálytalanságot sem; sürgeti a Bizottságot, hogy a visszaélésekkel kapcsolatos eljárások mellett találjon hatékony megoldásokat a helyzet orvoslására, és kéri a Bizottságot, hogy komolyan fontolja meg egy hatékony pénzbeli szankciórendszer integrálását a jövőbeli rendeletekbe, és szisztematikusan hajtsa ezt végre;

33. hangsúlyozza, hogy a szabálytalanság besorolása (amely jelzi, hogy gyanítható csalás esetéről van-e szó vagy sem) a tagállamok jelentéstételének egy megerősítésre szoruló eleme, tekintettel arra, hogy néhány tagállamnak még meg kell küldenie besorolásait, más tagállamok pedig a jelentett szabálytalanságok csupán egy részére rendelkeznek megfelelő besorolással;

34. sürgeti azon tagállamokat, amelyek még nem alkalmazzák az AFIS/ECR elektronikus moduljait az elektronikus jelentéstételhez, hogy gyorsan tegyék ezt meg annak érdekében, hogy adataik minőségét és időbeli jelentéstételüket 2009 vége előtt javítsák; megjegyzi, hogy a Bizottság egy új világháló-alapú bejelentőrendszeren, a Szabálytalanságkezelő rendszeren (IMS) dolgozik, amelyet 2009 nyaratól alkalmaznak majd, és amely feltehetően növeli a jelentéskészítésre vonatkozó feyelmet;

⁽¹⁾ Franciaország, Írország, Svédország, Spanyolország, Lettország és Luxembourg; 2008. november óta javult a helyzet, Németország és Észtország elektronikus fájlokat alkalmaz, nem nyomtatott értesítést.

⁽²⁾ Az időben történő jelentés különösen Spanyolországban, Franciaországban és Hollandiában jelent gondot.

⁽³⁾ Spanyolország, Franciaország, Írország és Luxembourg.

2009. április 24., péntekig

35. azon a véleményen van, hogy a szabálytalanságok jelentésének jobb harmonizálása érdekében – különösen, ami a kohéziós alapokat illeti – több erőfeszítést kell tenni;

36. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy bár az irányító hatóságoknak a 2007–2013. évi strukturális alapok végrehajtására vonatkozó szabályok (1828/2006/EK bizottsági rendelet) értelmében az EU kohéziós politikájának valamennyi közvetlen kedvezményezettjére vonatkozó adatot közzé kell tenniük, a Bizottság weboldalán található adatbázis nem teljes; felhívja ezért a Bizottságot, hogy működjön együtt a tagállamokkal az információk áramlásának az átláthatóbb és hatékonyabb működés céljából történő felgyorsítása érdekében; emellett sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy teljes mértékben és időben, a pénzügyek átláthatóságáról szóló 2008. február 19-i parlamenti állásfoglalásban⁽¹⁾ megállapított határidő, azaz 2009 júniusa előtt teljesítsék az átláthatóságra vonatkozó fenti kötelezettséget;

37. az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló 1999. május 25-i 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ javasolt felülvizsgálatának keretében támogatja a tagállamok kérését, hogy rendszeresen tájékoztathassák az OLAF-ot az OLAF által továbbított ügyek nyomon követéséről; rámutat, hogy ez fegyelmezettebbé teheti a nemzeti bíróságok által a strukturális alapok felhasználása körüli visszaélésekről hozott ítéletekről tett jelentéseket;

Előcsatlakozási alapok

38. felhívja a figyelmet arra, hogy noha a szabálytalanságok száma csökkent, pénzügyi kihatásaik 2,2-szer nagyobbak lettek, és a feltételezett csalások pénzügyi következménye háromszorosára nőtt, nagymértékben a „nem megfelelő” kiadások miatt;

39. megállapítja, hogy a Bizottság egy sor részletes, alapos jelentést tett közzé, amelyben kritikusan értékelte Bulgária és Románia igazságügyi reformja és korrupció elleni küzdelme terén az együttműködési és ellenőrzési mechanizmusok keretében elért előrehaladást, és a közösségi pénzeszközök bulgáriai igazgatásával kapcsolatban egy különálló jelentést tett közzé, amely rávilágít a tartós politikai kötelezettségvállalás és gyakorlati végrehajtás szükségességére, amennyiben a csatlakozás idején meghatározott referenciaértékeket teljes mértékben teljesíteni kívánják; megállapítja továbbá, hogy a Bizottság Bulgária esetében az ellenőrző és auditáló rendszerén keresztül felfedett szabálytalanságok miatt véglegesen felfüggesztette a Phare-program keretén belül juttatott uniós finanszírozás egy részét; ezért felhívja ezeket a tagállamokat, hogy tegyenek sürgős intézkedést az e jelentésekben javasolt konkrét nyomon követő intézkedések végrehajtására; végezetül támogatja e tagállamok eddigi erőfeszítéseit és felhívja őket arra, hogy e célból minden szükséges intézkedést tegyenek meg;

40. fenntartásai vannak azzal szemben, hogy az OLAF szerint 2007-ben az ISPA esetében nem merült fel a csalás gyanúja; megjegyzi, hogy Ciprus és Litvánia 2007-ben egyetlen esetet sem jelentett;

41. hangsúlyozza, hogy még mindig probléma a jelentett információ elégtelen mennyisége; megjegyzi, hogy a legkevésbé a Románia és Bulgária által jelentett információ megbízható; ugyanakkor viszonylagosan a magyarországi jelzések a legmegbízhatatlanabbak; megjegyzi, hogy ugyancsak gondot jelent az időben történő jelzés is, különösen négy tagállamban és egy tagjelölt országban⁽³⁾;

42. mivel tizenkét tagállam (azaz a 2004-ben és 2007-ben az Európai Unióhoz csatlakozott tagállamok) esetében a jelentett információ megbízhatóságával és a feltételeknek való általános megfelelés arányával bajok vannak, ami a szóban forgó ország jelentéstevő mechanizmusa adminisztratív struktúrájának erősségét vagy határozott gyengeségét jelzi, úgy véli, hogy a strukturális és kohéziós alapok végrehajtása körül hasonló problémák merülnek majd fel; ezért sürgeti az érintett tagállamokat, hogy működjenek együtt a Bizottsággal, hogy megtalálhassák a helyzet orvoslásának módját;

Közvetlen kiadások

43. rámutat arra, hogy a külső támogatások területét egyre jobban érintik a szabálytalanságok és a csalás;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0051.

⁽²⁾ HL L 136., 1999.5.31., 1. o.

⁽³⁾ Horvátország, Magyarország, Szlovákia, Bulgária és Lengyelország nem tartotta be a jelentési határidőt.

2009. április 24., péntekig

44. aggódik az OLAF éves tevékenységi jelentése által felfedettek miatt, miszerint a külső támogatások területén az OLAF ellenőrei gyakran a szervezett csalásra jellemző működési móddal találkoznak a különböző nemzetközi donorszervezetek közötti koordináció hiányosságai miatt;

45. kéri a Bizottságot, hogy figyeljen a kettős projektfinanszírozás problémájára; külön kéri a Bizottságot, hogy amikor nemzetközi szervezetek projektjeinek irányításáról vagy végrehajtásáról köt vagy módosít megállapodásokat, a közösségi alapok használatára vonatkozó valamennyi belső és külső könyvvizsgálat eredményét küldje el rendszeres jelleggel az Európai Számvevőszék és a Bizottság saját könyvvizsgálója részére;

Behajtott összegek

46. sajnálja, hogy a behajtási arányok még mindig nagyon alacsonyak, különösen azokban az ágazatokban, amelyek esetében a tagállamok intézik a behajtást; rámutat arra, hogy az OLAF jelentése szerint jelenleg 3,75 milliárd euró behajtandó összeg van még mindig függőben;

47. támogatja, hogy a behajtott összegek azon költségvetési sorba kerüljenek, ahonnan jogtalanul kifizették őket;

48. üdvözli a közösségi alapokból részesülő, csalást elkövető kedvezményezettek kizárásáról szóló új központi adatbázist⁽¹⁾; rámutat, hogy ennek 2009. január 1-jétől működőképesnek kell lennie, és a Bizottságtól 2010 elejéig értékelő jelentést kér;

49. rámutat, hogy gyorsabb és jobb behajtási eljárásra van szükség; ezért megismétli a Bizottsághoz intézett kérését, hogy ez utóbbi a jövőben kötelező jellegű és elővigyázatossági elemeket is fűzzön a közös igazgatással kapcsolatos jogszabályokba, hogy a szabálytalan kifizetéseket a behajtási eljárás végén be lehessen hajtani;

50. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg egy biztonsági rendszer bevezetésének lehetőségét, például bizonyos összeg tartalékolásával vagy elkülönítésével, a kintlévőségek behajtásának felgyorsítása érdekében;

Az OLAF kapcsolatai az Europollal és az Eurojusttal

51. meglepedéssel veszi tudomásul az Eurojust és az OLAF közötti együttműködés feltételeiről szóló, a szoros és fokozott együttműködésről, valamint az általános és személyes adatcserére vonatkozó előírásokat tartalmazó gyakorlati megállapodás⁽²⁾ 2008. szeptember 24-i aláírását az Eurojust és OLAF által; támogatja egy hasonló megállapodás aláírását az Europollal;

52. úgy véli, hogy kulcsfontosságú megteremteni az Europollal és Eurojusttal való működési és hírszerzési összhang szilárd alapját, például egy közös operációs és hírszerző csapat révén, mivel ez valószínűleg nyereséggel járna a csalás elleni küzdelem számára;

53. rámutat, hogy tisztázni kell a két testület hatáskörének jelenlegi átfedéseit;

Az OLAF együttműködése a tagállamokkal

54. támogatja az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló 1073/1999/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat (COM(2006)0244) fő célját, az OLAF függetlenségének megerősítését; ugyanakkor emlékeztet arra, hogy mennyire fontos megfelelő kommunikációs csatornák segítségével összekötni az OLAF, a Bizottság egységei és a tagállamok hatóságai által végzett munkát és annak eredményeit a kettős munkavégzés és információhiány megelőzése érdekében;

⁽¹⁾ HL L 344., 2008.12.20., 12. o.

⁽²⁾ HL C 314., 2008.12.9., 3. o.

2009. április 24., péntekig

55. rámutat, hogy az OLAF az egyetlen olyan hatóság, amely a csalás, korrupció és más törvénytelen, az EU általános költségvetését károsító tevékenységek megelőzése, illetve az ezek elleni küzdelem érdekében a kivizsgálás valamennyi hatáskörét gyakorolhatja; ezért hangsúlyozza, hogy még inkább meg kell erősíteni az OLAF nyomozói szerepkörét, különösen a strukturális alapokkal és a külső támogatással kapcsolatosan, amelyek kapcsán a legtöbb szabálytalanságot jelezték;

56. rámutat arra, hogy a „nyomon követési” ügyek száma 2003 óta töretlenül nő, és hogy 2007-ben az OLAF ügyei általában pénzbehajtással vagy jogi útra terelési ajánlásokkal végződtek; arra következtet, hogy eszerint az OLAF nyomozási eredményei pozitívak a tagállamok és az uniós intézmények számára;

57. megjegyzi, hogy az OLAF ajánlásai nem kötelező érvényűek, hogy a nemzeti hatóságok független módon hozhassák meg a releváns döntéseket és alkalmazhassanak szankciókat; úgy véli, hogy az Európai Ügyészség intézményének létrehozása segítene az ügyek határon átnyúló mivoltából fakadó nehézségek leküzdésében;

58. hangsúlyozza, hogy racionalizálni kell a jogi eszközöket, mivel a csalás, a csalás gyanúja és egyéb szabálytalanságok esete több különféle jogi eszközben elszórtan szerepel, jóllehet a Parlament ismételt szorgalmazta, hogy dolgozzák át a csalásellenes szabálycsomagot;

59. megjegyzi, hogy a tagállamoknak minősítési gondjaik vannak az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet 4. és 5. cikkének alkalmazása során ⁽¹⁾; úgy véli, hogy kétértelműség esetén a nemzeti bíróságoknak előzetes döntést kell kérniük az Európai Bíróságtól;

60. üdvözli az OLAF helyszíni vizsgálatokról és az egyes vizsgálati szakaszok során körvonalazódott legjobb gyakorlatról szóló fent említett második jelentésének, valamint az OLAF Vademecum (iránymutatások) új változatának közzétételét; kéri a Bizottságot, hogy 2009. szeptemberig a Parlament illetékes bizottságához juttassa el az OLAF kézikönyvének frissített és átfogó változatát;

61. hangsúlyozza, hogy az illetékes hatóságoknak világosabb előírásokra van szüksége az eljárásokról és kötelező határidőkről a kért segítség nyújtása során, illetve általában még inkább kötelező előírásokra van szükségük a segítségnyújtásban illetékes nemzeti hatóság kijelölése során történő együttműködést illetően; e probléma megoldására való tekintettel hangsúlyozza az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló 1073/1999/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2008. november 20-i álláspont hasznosságát ⁽²⁾;

62. kéri a Bizottságot, hogy hozza meg a megfelelő intézkedéseket, többek között a jogsértési eljárás keretében az olyan tagállamok ellen, amelyek nem segítik szolgálatait a helyszíni vizsgálatok lebonyolítása során, ahogyan azt az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról szóló 1996. november 11-i 2185/96/EK, Euratom tanácsi rendelet előírja ⁽³⁾;

63. megjegyzi, hogy mivel a megállapítások szerint az esetek igazságügyi nyomon követése kimerítő, de az OLAF által a nemzeti bíróságoknál gyűjtött adatok elfogadhatósága korlátozott, a cél az OLAF tényfeltáró funkciójának igazságügyi támogatását javítani; úgy véli továbbá, hogy az Eurojustot tájékoztatni kell valahányszor az igazságügyi hatóságoknak információt vagy végleges eseti jelentéseket adnak át, amennyiben ezek a nemzetközi bűnözés súlyos formájára vonatkoznak, és két vagy több tagállamot is érintenek;

64. emlékezteti a Bizottságot a Parlament azon kérésére, hogy a 2008-as PIF jelentésben szerepeljen egy elemzés is a szabálytalanságok elleni küzdelemben a tagállamok által bevetett struktúrákról;

65. sajnálja, hogy a tagállamok nem megfelelőképpen tesznek jelentést az OLAF által átadott információ vagy végleges vizsgálati zárójelentések kapcsán tett intézkedésekről; kéri a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy illetékes hatóságaik jelentést küldenek az OLAF-nak a részükre az OLAF által továbbított információ vagy ajánlások kapcsán tett fellépések előmeneteléről;

⁽¹⁾ HL L 312., 1995.12.23., 1. o.

⁽²⁾ Elfogadott szöveg, P6_TA(2008)0553.

⁽³⁾ HL L 292., 1996.11.15., 2. o.

2009. április 24., péntekig

66. megjegyzi, hogy a nemzeti könyvvizsgáló hatóságoknak jelentős tapasztalatuk van az uniós alapok auditálásában, és elsődleges információforrást jelentenek mind a nemzeti ügyészségek, mind pedig az uniós intézmények számára; ezért úgy véli, hogy a számvevőszékek, nemzeti ügyészségek és az OLAF közötti együttműködés és információátadás növelése tovább erősítené a Közösségek pénzügyi érdekeit;

67. megjegyzi, hogy a fent említett, az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról szóló 1073/1999/EK rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló 2008. november 20-i jogalkotási javaslat alapján a tagállamoknak rendszeresen tájékoztatniuk kell az OLAF-ot az OLAF által átadott ügyek nyomon követéséről, ezért arra kéri az OLAF-ot, hogy következő éves jelentésében erről a kérdéssel is tegyen jelentést;

68. rámutat, hogy az EU-hoz 2004 után csatlakozott tagállamok csalásellenes, OLAF-fal koordináló szolgálatai (AFCOS) nagyon fontos tájékoztató/összekötötési pontok az OLAF számára; ugyanakkor rámutat arra, hogy mindaddig, amíg ezek a hivatalok nem függetlenek a nemzeti közigazgatástól, funkcionális többlettértékük is minimális (különösen, ami a szabálytalanságok Bizottságnak való jelentését illeti); ezért kéri a Bizottságot, hogy álljon elő javaslattal a Parlament illetékes bizottsága számára ezen irodák munkájának hasznosabbá tételét illetően, és szükségesnek tartja a tagjelölt országokkal folytatott együttműködés javítását;

Dohányáruk – A Philip Morris-szal kötött megállapodás

69. sajnálja, hogy a Bizottság képtelen volt átfogó jelentéssel szolgálni a Közösség, a tagállamok és a Philip Morris között létrejött, a csalás és cigarettacsempészet elleni küzdelem fokozásáról szóló megállapodás következményeiről, valamint az Európai Parlament közösségi árutovábbítási rendszer vizsgálatára felállított vizsgálóbizottsága által tett ajánlások⁽¹⁾ végrehajtása terén elért eredményekről szóló 2007. október 11-i parlamenti állásfoglalást követő fellépésről, különösen annak (49) bekezdése tekintetében, amely kifejezetten kérte a Bizottságot, hogy 2008 végéig hozzon nyilvánosságra ilyen jelentést; elvárja, hogy a Bizottság a 2007-es költségvetési évre vonatkozó mentesítési eljárás lezárása előtt előterjessze ezt a jelentést;

70. elfogadhatatlannak találja, hogy mikor a Philip Morris és a Japan Tobacco megállapodásai értelmében a Közösség 1,65 milliárd eurót kapott a csalás elleni küzdelemre, a Bizottság közös megközelítési mód kialakítása helyett e pénz körülbelül 90 %-át elkülönítések nélkül továbbadta közvetlenül a tagállamok pénzügyminisztereinek; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a Parlamenttel együtt állítsanak fel egy háromoldalú munkacsoportot, amelynek feladata, hogy megfelelő megoldásokat találjon ennek, illetve az Unió hasonló jövedelmeinek a bölcsőbb és jobb felhasználására; elfogadhatatlannak találja, hogy a gazdasági hanyatlás idején az európai versenyszabályokat az európai fogyasztók kárára megszegő nagyvállalatok által fizetett büntetésekből származó eurómilliárdokat az Unió nem arra használja, hogy a munkanélküliek érdekében a gazdaságot fellendítse és/vagy a válság által leginkább sújtott fejlődő országokat támogassa, hanem e pénzeket egyszerűen továbbítják a nemzeti kincstáraknak;

Szervezett bűnözés

71. üdvözi a Bizottságnak a szervezett bűnözés leleplezése nyomán behajtott nyereségekről szóló 2008. november 20-i közleményét (COM(2008)0766), az elkobzásról és a javaknak a bűnözésből való visszaszerzéséről, és egyetért a Bizottsággal, hogy a szervezett bűnözés elleni küzdelem egyik leghatékonyabb eszköze az elkobzás, és hogy intézkedéseket kell hozni az elkobzással járó ügyek korlátozott számának, illetve a visszaszerzett szerény összegek megnövelésére;

72. hangsúlyozza, hogy lényeges a célnak megfelelő, hatékony mechanizmusok rendelkezésre állása a külföldi tőke befagyasztása és elkobzása céljára, és hogy ennél fogva meg kell fontolni a meglévő uniós jogi keretek átdolgozását; hangsúlyozza, hogy a 2007/845/JHA tanácsi határozatot végre kell hajtani, annak biztosításáért, hogy valamennyi tagállam létrehozson vagy kijelöljön vagyonvisszaszerzési hivatalokat (AROKat);

73. megismétli azon kérését a Bizottsághoz, hogy ez utóbbi szolgáljon részletes elemzéssel a szervezett bűnözés által a Közösség pénzügyi érdekei aláaknázására használt rendszer(ek)ről; e tekintetben hasznosnak, de elégtelennek találja az Europol éves felmérését a szervezett bűnözés jelentette fenyegetésről (OCTA);

(1) HL C 227. E, 2008.9.4., 147. o.

2009. április 24., péntekig

74. sajnálja, hogy az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 1995-ös egyezményt és annak 1996-os, illetve 2007-es jegyzőkönyveit a Cseh Köztársaság, Málta, Magyarország és Lengyelország még mindig nem ratifikálta, a két jegyzőkönyv egyikét Észtország és Olaszország még nem ratifikálta, és az előírások gyakorlatba ültetése hét tagállamban mutat hiányosságokat;

*

* *

75. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bíróságnak, a Számvevőszéknek, az OLAF felügyelőbizottságának és az OLAF-nak.

Képviselői mentelmi jog Lengyelországban

P6_TA(2009)0316

Az Európai Parlament 2009. április 24-i állásfoglalása a parlamenti mentelmi jogról Lengyelországban (2008/2232(INI))

(2010/C 184 E/15)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8-i jegyzőkönyv 9. és 10. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament képviselőinek közvetlen és általános választójog útján történő megválasztásáról szóló, 1976. szeptember 20-i okmány 12. cikkének (3) bekezdésére,
 - tekintettel a Lengyel Köztársaság 1997. április 2-i alkotmányának 105. cikkére,
 - tekintettel a képviselői mandátum gyakorlásáról szóló, 1996. május 9-i lengyel törvény 7b. cikkére,
 - tekintettel az európai parlamenti választásokról szóló, 2004. január 23-i lengyel törvény 9. és 142. cikkére,
 - tekintettel az Európai Parlament képviselői szabályzatának elfogadásáról szóló 2003. június 4-i határozatának módosítására irányuló 2005. június 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 6., 7. és 45. cikkére,
 - tekintettel a Jogi Bizottság jelentésére (A6-0205/2009),
- A. mivel a jelenlegi parlamenti ciklusban a Parlament és a Jogi Bizottság mint illetékes bizottság megvizsgálta a Lengyelországban megválasztott képviselők mentelmi jog felfüggesztésére irányuló kérelmeit és bizonyos nehézségek merültek fel azon rendelkezések értelmezése terén, amelyeket e képviselők esetében alkalmazni lehet,

⁽¹⁾ HL C 133. E, 2006.6.8., 48. o.